

Kocka című performansz szöveggönyve

A *Kocka* című részvételi performansz szöveggönyve a következőket tartalmazza: előre eltervezett és elhangzott párbeszéd, amiket a küldöttek mondanak, a nézői reakciók és azokból adódó események, amelyeket audiófelvétel híján, visszaemlékezésből írok. A visszaemlékezésben a saját emlékezetem mellett, a megvalósítást segítő társam, Szőke Johanna beszámolója is segít. A küldöttek, Miranda és Amarilla alakja a megvalósult esemény során Csaba Sára és Szőke Johanna által vált jelenlévővé. Az ő közreműködésükkel közvetítődik a Kocka üzenete és szándéka. A szöveggönyv ezen kívül tartalmaz egy térképet, amelynek segítségével az olvasó térben el tudja helyezni a szöveggönyv során említett tárgyakat a térben. Az olvasó vizuális segítése érdekében képekkel illusztrálom a mondanivalómat. Ezek közül néhány a performansz készülődése során készült dokumentációs anyag, míg a többi kép kifejezetten a TDK munka során készült. Továbbá a szöveggönyv tartalmazza a a performansz során felvételtől elhangzó szövegmagyar és angol leíratát.

A performansz egyszeri megvalósulása 2024. június 13-án történt, az főiskolámra jellemző *házibemutató*¹ keretében, amely az aktuális tanév lezárását is szolgálta. A bemutató nyitott volt különböző egyetemi szakok számára, így nemcsak a kortárstánc szak tanárai és diákjai, hanem a cirkuszi szak képviselői is jelen voltak, így a résztvevők létszáma összesen 20-35 fő között alakult. Maga a performansz körülbelül egy óráig volt. A szöveggönyv nemcsak a tervezett elemeket tartalmazza, hanem az egyszeri megvalósítás során szerzett tapasztalatokat is, amelyek segítik a jövőbeni előadások továbbfejlesztését és finomítását.

Mielőtt rátérnék a szöveggönyv és a hozzá kapcsolódó lényeges képi és szöveges tartalom részletes bemutatására, fontosnak tartom, hogy az olvasó számára világosan és egyértelműen megadjak egy jelmagyarázatot, amely segíti a szöveges elemek értelmezését. Minden olyan szövegrész, amely *félkövér és dőlt* stílusban szerepel, a performansz során elhangzott mondatokat, gondolatokat vagy egyéb közvetlenül felidézett beszédet jelöli. A *félkövér* stílus tartalma a lezajlott alkalom során megtörtént kimenetelre vonatkozik. A *dőlt* stílusban írtakat azokat a szövegrészeket jelölik, amelyek elhangozhatnak a performansz során, amennyiben a

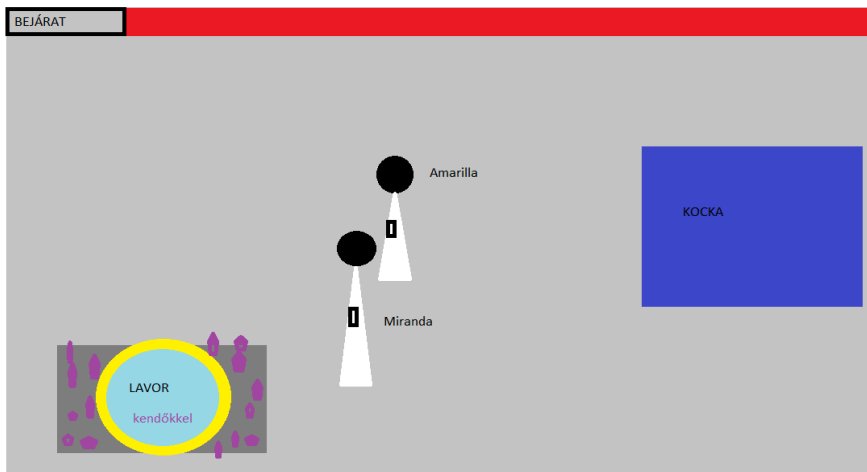
¹A Főiskolán az 5-8 hetes időszakokat (periódusokat) házibemutatóval zárjuk le. A periódus végén lehetőség van arra, hogy mindenki bemutassa saját alkotását, illetve részt vegyen mások kreatív projektjeiben. Ezeket a munkákat a házibemutatón mutatjuk be egymásnak, majd visszajelzéseket adunk rájuk.

jelenlévők afelé terelik az esemény menetét. Az egyszerű, sem félkövér, sem dőlt betűtípussal írt szövegrészek pedig magyarázó jellegűek: ezek vagy a nézők reakcióit és az események menetét tárgyalják, vagy az olvasó számára nyújtanak kiegészítő narrációt. E magyarázó szövegek célja, hogy további kontextust adjanak az események értelmezéséhez, illetve segítsenek jobban megérteni a szövegekönyv szerves részét képező cselekményeket és történéseket.

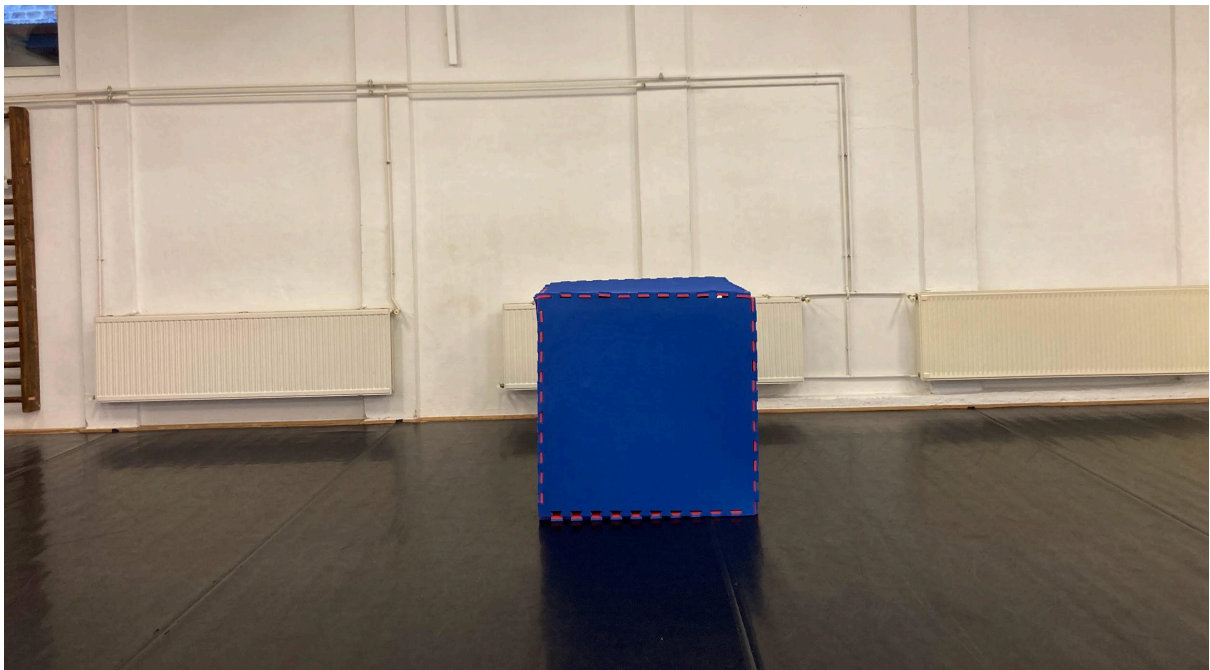
A performansz helyszíne a Big Stúdió volt, amely az iskolám egyik legjellemzőbb tánctere: 14x11 méteres terem, háromrétegű hajópadlóval, grabolett linóleum borítással, elfüggönyözhető tükörfallal (ami a performansz során be volt húzva), bordásfallal, baletttrudakkal, hangosítással és zongorával felszerelve. Tudatosan választottam ezt a helyet, hiszen a Big Stúdió az intézmény egyik központi pontja, ahol zajlik a legnagyobb élet, a legtöbb óra és közös esemény. A helyszín így nemcsak fizikai térként, hanem szimbolikus háttérként is szolgált a performansz számára, erősítve az ott zajló események üzenetét és hatását. A Big Stúdió atmoszférája hitelesen tükrözi az iskolában élő közösséget és annak szellemiségét, így különösen jelentőségteljes színteret biztosít a performansz megvalósításához.

(a Big stúdió)

(térrajz)

(a Kocka)

(Amarilla és Miranda a Kockával a Big Stúdióban)

Amikor a résztvevők megérkeznek a stúdióba, a két karakter – a performansz központi alakjai – már jelen vannak a térben. A stúdió belső oldalán egy vízzel teli lavór látható még, körülötte pici kendők. A tér hátsó részében mögöttük magasodik a Kocka, egy jellegzetes vizuális elem, amely központi szerepet játszik a performansz során. A tér hátsó részében mögöttük magasodik a Kocka, egy jellegzetes vizuális elem, amely központi szerepet játszik a performansz során. A Kocka tatamikból lett összerakva, amelyek speciális, rugalmas, vastag szivacsborítású anyagból készülnek, gyakran használták harcművészeti és mozgásgyakorlatok során a biztonságos talaj biztosítására. Az összeállított Kocka mérete körülbelül akkora, hogy egy ember be tudjon mászni bele, így nemcsak vizuálisan, hanem fizikailag is bevonja a résztvevőket a performanszba. Elöl, a Kocka előtt áll a két alak, mindketten teljesen fehér ruhát viselnek, amelyek egyszerűségükkel a tisztaság és az egyértelműség érzését keltik. A ruházatuk közepén azonban egy fekete, kocka alakú motívum látható, amely kontrasztot képez a fehér színnel, és figyelemfelkeltő elemként szolgál, ráirányítva a nézők figyelmét a karakterekre és a performansz szimbolikájára.

A két alak jelenléte higgadt és magabiztos, mégis nyitott. Tekintetük sokatmondó és tudatos, minden mozdulatuk határozott, de közben figyelmet sugároz. Fontos számukra, hogy jelenlétük kitöltse az egész teret, és szinte körülöleljék vele a nézőket, így bevonva őket az eseménybe. Mindegyik résztvevő felé személyes figyelemmel fordulnak, szándékosan

keresve a szemkontaktust, amely bensőséges kapcsolatot teremt a szereplők és a közönség között. A szemkontaktuson túl időnként egy-egy résztvevőt külön is megszólítanak, megteremtve ezzel egy közvetlen, személyes viszonyt, amely segít, hogy mindenki mélyebben átélje és értse az események jelentését.

-Szervusztok. Én Miranda vagyok (Köszönés a jellegzetes kézmozdulattal) ²

-Én Amarilla. (Köszönés a jellegzetes kézmozdulattal)

A performansz kezdetén Miranda bemutatkozik, és a bemutatkozást egy jellegzetes kézmozdulattal kíséri, amelyet a Kocka szimbolizál. Ez a kézmozdulat nem csupán a köszönés része, hanem egy különleges gesztus is, amely a performansz egészére jellemző szimbólumként funkcionál. Miranda után Amarilla is bemutatkozik a jelenlévőknek ugyanazzal a mozdulattal, így mindkettőjük bemutatkozása összhangban és szoros kapcsolatban áll. A két karakter – Miranda és Amarilla – közötti kapcsolat erős és szoros, amit folyamatos szemkontaktusukkal és összhangban végzett mozdulataikkal is kifejeznek.

A kézmozdulat bevezetése és megértetése a közönséggel kulcsfontosságú pontja a performansznak, hiszen ez a mozdulat nem csupán üdvözlés, hanem egyfajta közös nyelv is a jelenlévők és a szereplők között. A gesztust hangsúlyozva Miranda és Amarilla nemcsak bemutatják azt, hanem kölcsönhatásba is lépnek a közönséggel. Odalépnek néhány jelenlévőhöz, szándékosan felveszik velük a szemkontaktust, és megkérdezik a nevüket, ezzel közvetlen kapcsolatot teremtve. Ezt követően nonverbális jelek segítségével megértetik velük, hogy ők is használhatják ezt a kézmozdulatot köszönésként. A résztvevők így nemcsak szemlélői, hanem aktív részesei is lesznek az eseménynek.

Ez a folyamat egyszerre mélyíti el a résztvevőkben a performansz szimbolikus gesztusát és bevonódásukat. Azáltal, hogy személyesen is kipróbálják a kézmozdulatot, az jobban beépül a szókincstárukba, és ezen keresztül az élményükbe, és ezáltal könnyebben elfogadják és megértik annak jelentését. Ez a kézmozdulat később is fontos szerepet kap, ezért a közönség számára már most ismerős lesz, ami lehetővé teszi, hogy a továbbiakban is aktívan reagáljanak és kapcsolódjanak az eseményhez.

² A kézmozdulatot bemutató videó

https://drive.google.com/file/d/1VBxa9_ky2xkSgMaBeVTNI1RWx-W-G329/view?usp=sharing

Amarilla:

-Tudjuk, hogy a közösségekben nem csak magyarul beszélő tagok is vannak, így arra kérünk benneteket, hogy jelöljétek ki magatok közül valakit, aki fordít.

Ez a mondat akkor fontos, ha a küldöttek tudják, hogy a közösség, amelyet meglátogatnak, nemzetközi összetételű. A szövegnek olyan stílusra és tartalomra van szüksége, amely hitelesen tükrözi az adott szereplők személyiségét és méltóságát. Az árnyalatokat, hangsúlyokat és kifejezésmódot igazán csak magyarul tudom átadni, mert ezek a nyelvi finomságok magyarul közvetítik leghitelesebben a karakterek mélységét és jelenlétét. Emiatt a szöveget magyar nyelven érdemes előadni, még akkor is, ha így a nemzetközi közönség számára kissé távolabb módon válik hozzáférhetővé.

Miranda:

-Mi a kocka kísértői vagyunk, mi biztosítjuk, hogy a kocka elérje a célját.

Amarilla:

-Azért jöttünk, mert a kocka ezt a közösséget választotta, hogy megmutassa, felfedje magát.

Miranda:

-A kocka szeretettel kapcsolódik hozzád és lehetőséged van neked is Hozzá csatlakozni. Egyre jobban megismerve őt, Hallgatni rá, figyelni rá és megosztani vele az örömet, bánatodat, kételkedésedet, sikeredet.

Amarilla:

-A kocka megjelenése felelősséggel jár a közösséget oldaláról is.

Együtt:

-Ha a kapcsolat egyoldalú, a kapcsolat nem létezik.

Ennél a résznél kiemelten fontos, hogy Amarilla és Miranda együtt, egyszerre mondják ki ezt a mondatot. Az együttes megszólalás nemcsak a mondat jelentőségét emeli ki, hanem a köztük lévő erős összhangot is érzékelteteti, amit a nézők is könnyebben átérezhetnek. Ezt a mondatot hangsúlyosan és tudatosan kell kimondaniuk, hogy a jelenlévők valóban megértsék

és átérezzék: a Kockával való kapcsolat a saját felelősségük, és rajtuk múlik, hogy mit kezdenek vele.

Amint elhangzik a mondat, Amarilla és Miranda néma csendben, mély és kifejező tekintettel fordulnak a jelenlévők felé, egyenként belenézve a szemükbe. Ez az intenzív szemkontaktus lehetőséget ad a résztvevőknek arra, hogy a kimondott szavak jelentését még mélyebben átérezzék és feldolgozzák. Az elhangzott mondat után beálló csend itt különösen fontos szerepet játszik: a szavak nélküli pillanatok olyan mélységet adnak a jelenetnek, ami szavakkal nem lenne elérhető. A csend egyfajta teret ad a mondat hatásának, lehetőséget biztosítva arra, hogy az üzenet érzelmileg is megérintse a jelenlévőket, és erős kapcsolatot teremtsen közöttük és a Kocka szimbolikus jelentése között.

Amarilla:

-Ezért mutatnotok kell gesztusokat a kocka felé. Vállaljátok e ezen felelősséget a kocka megjelenésének?

Miranda:

-Amit még fontos tudni, bármikor véget érhet a kockával az utatok, ha a felelősségeiteket nem teljesen látjátok el.

Ezt követően a küldöttek türelmesen várokoznak, figyelve a jelenlévők reakcióit. Nem csupán szavakra figyelnek, hanem a testbeszéd finom jeleit is keresik: az arckifejezések változásait, a mozdulatokat, és azt, hogy a résztvevők hajlandóak-e a szemkontaktusra. A küldöttek lassan körbehordozzák tekintetüket, mindenkitől visszajelzést várva, lehetőséget adva arra, hogy a résztvevők szándékuk szerint akár bólintással, akár egyértelmű szóbeli reakcióval nyilvánítsanak véleményt.

Miután a csend elnyúlt, és a várakozás feszültsége érzékelhetővé válik, a küldöttek továbbra is szoros szemkontaktust tartanak fenn, ezzel megerősítve jelenlétüket és szándékukat. Amint egy résztvevő végül beleegyezésre utaló szóbeli visszajelzést ad – például egy „igen” vagy „értjük” formájában –, ez zárja le a várakozás fázisát. Ezt követően a küldöttek folytatják az előre kidolgozott szöveggönyv szerinti beszédet, amely meghatározott irányt és keretet ad az eseményeknek.

Ha nem érkezett volna beleegyező válasz, az esemény ezzel véget ért volna. Ebben az esetben Miranda és Amarilla egymásra néztek volna, majd a következőket mondták volna a jelenlévőknek: *„Mivel nem egyeztetek bele a folyamatba, itt véget ér az utatok a Kockával. Kérjük, hagyjátok el a helyet.”* Gondoskodtak volna arról, hogy mindenki elhagyja a teret, és így az esemény a résztvevők távozásával zárult volna. Ez a lehetséges befejezés bármikor alkalmazható, ha a további szakaszokban a résztvevők nem nyújtanak elegendő közreműködést a Kocka „ítélete” alapján.

A megtörtént performansz során, a résztvevők közül sokan beleegyezően bólogattak, vagy ki is mondták, hogy igen.

A beszéd következő része nyitánya annak a gondolatmenetnek, amely a jelenlévők számára is világosabbá teszi a performansz célját és üzenetét. A szöveg úgy lett megtervezve, hogy fokozatosan bontsa ki a fő témát, egyre mélyebb és összetettebb szintre vezetve a résztvevőket, akik így jobban megérthetik a bemutató mélyebb jelentését.

Miranda:

- *Ha a kocka úgy ítéli meg, minden teljesített gesztus után a közösség tagjai gesztus-jelölőt kapnak*

Minden egyes sikeresen végigvitt gesztus után a közösség valamennyi tagja egy gesztus-jelölőt kap, amely szimbolikus jelentőséggel bír. Ez a jelölő egy apró, fehér ragasztószalag-darab, amelyet a küldöttek minden résztvevő ruhájára felhelyeznek. A gesztus-jelölők szándékosan egyszerűek és visszafogottak, ezzel is kifejezve az esemény tisztaságát és a közösségben betöltött egységes szerepüket.

Miután a gesztus sikeresen végbement, a két kijelölt küldött feláll, és lassan, ünnepélyes mozdulatokkal odasétál a jelenlévőkhöz. Egyikük egy tekercs fehér ragasztószalagot tart a kezében, míg a másik, finom mozdulatokkal, lép egy-egy kis darabot minden résztvevő számára. Ezt követően, nagy figyelemmel és tisztelettel, a küldöttek egyenként odalépnek minden jelenlévőhöz, és a letépett kis szalagdarabot a ruhájukra ragasztják. A szalag helye tudatosan választott: a ruházat olyan pontjára kerül, amely jól látható, ezzel is biztosítva, hogy a gesztus-jelölő központi helyet foglaljon el, vizuálisan és szimbolikusan is kiemelve az adott személy részvételét és hozzájárulását az eseményhez.

A gesztus-jelölő minden résztvevő számára láthatóvá teszi a közösségben vállalt szerepüket, és szimbolikus kötést alkot a csoport tagjai között. Minden alkalommal, amikor egy újabb gesztus megvalósul, a jelenlévők újabb fehér szalagot kapnak, így a ruhájukon egyre több kis jelölő sorakozik, amelyek egymás mellett halmozódva egyfajta közös történetet és haladást mesélnek el. Ahogy a gesztus-jelölők száma gyarapszik, úgy válik egyre láthatóbbá az egyének hozzájárulása, valamint a közösségben elért előrehaladás is.

Amarilla:

-Ha igen, akkor, mint ahogy már említettük, a kocka lát téged. Látja a fájdalmat, örömet, igaz valódat. Ezért most meg kell mutatni, hogy te is látni véled őt.

Ezen a ponton Miranda előrelép, odamegy a Kockához, és egy üdvözlő gesztust tesz, amit a már megtanult kézmozdulatra épít, de finoman saját egyéniségére formálva. A gesztus ugyanazt az alapmozdulatot követi, amit korábban a résztvevők is elsajátítottak, de Miranda apró, egyedi változtatásai megmutatják, hogy mindenki személyesen viszonyulhat a Kockához. Miranda után Amarilla következik; ő is a saját stílusára formálva végzi el ugyanazt a mozdulatot, így köszönve a Kockának. Ez a pillanat szimbolikus jelentőségű, hiszen mindketten kifejezik vele, hogy a Kockával való kapcsolat személyes, és minden résztvevő számára egyéni értelmezésben létezhet.

A nézők ezután egyenként, sorban odalépnek a Kockához. Ha megértik a gesztus jelentését és a mögöttes szándékot, akkor saját egyéniségüket belevíve, szabadon formálva a kézmozdulat alapjait, egyedi módon köszönhetik a Kockát. Ha valaki nem biztos a mozdulat jelentésében, vagy nem érti a gesztust, az egyik küldött finoman szól, és megnyugtatóan bátorítja: ***„Kérlek, kövessétek Miranda példáját...”*** Ez a mondat arra ösztönzi a résztvevőket, hogy próbálják meg önállóan értelmezni és személyesen végrehajtani a gesztust.

Az esemény során a résztvevők gyorsan megértették a szándékot, és egymás után, mindenki a saját egyéniségéhez igazítva üdvözölte a Kockát. Minden egyes sikeres gesztus után mindenki kap egy kis, fehér gesztusjelölőt a ruhájára. A két küldött külön-külön odamegy minden résztvevőhöz, és gondosan felragasztja az első gesztusjelölőt, amely jelképezi, hogy ők is részt vettek és sikeresen kapcsolódtak a performansz szimbolikus

világához. Ahogy a résztvevők egymás után megkapják a jelölőket, a közösség érzése egyre erősödik, és a jelenlévők érzik, hogy mindannyian fontos részei ennek a közös élménynek.

Miranda:

-A kocka hall téged, hallja a kéréseid, vágyaid, óhajaid, hallja a hangod.

A következő szakaszban Miranda és Amarilla egy dalt tanítanak meg a jelenlévőknek. A tanítás módszere nagyon egyszerű és hatékony: sorról sorra haladnak, ami lehetővé teszi, hogy a résztvevők lépésről lépésre követhessék a folyamatot. Miranda kezdi azzal, hogy elénekel egy sort a dalból, majd ezt a sort közösen éneklük el a résztvevőkkel. Ez a megközelítés nemcsak segíti a dal elsajátítását, hanem közben arra is figyelmezteti a jelenlévőket, hogy mi a "feladatuk" az éneklés során.

A tanítás során Miranda és Amarilla nonverbálisan is próbálják megértetni a nézőkkel, hogy mit várnak tőlük, így mindenki könnyedén bele tud kapcsolódni a folyamatba. **Ez a fajta közvetlen és interaktív módszer nagyon jól működött az esemény során; a résztvevők gyorsan felfogták, hogy miként tanulják meg a dalt, és ezáltal egyre inkább bevonódtak a közös élménybe.**

A dal szövege tudatosan "halandzsa" nyelven íródott, ami azt jelenti, hogy nem hagyományos értelemben vett szavakat tartalmaz, hanem egyfajta hangzásra épít. A közös éneklés a legfontosabb eleme az egész folyamatnak, nem a dal tartalma. Ezzel azt akartam hangsúlyozni, hogy a közösség és az egyének saját fantáziájukra bízhatják, hogyan értelmezik és élik meg a dal üzenetét.

A dal szövege a következőképpen hangzik:

*Szumenomáj, szumenomáj, szumenomáj
Détéropere, Détéropere, Détéropereperámeró
Okoromodor, okoromod, okoromodor.³*

Ez a különleges nyelvezet arra ösztönzi a résztvevőket, hogy ne csak a szavakat figyeljék, hanem a zene ritmusát és a közös élményt is. A cél az, hogy mindenki belemerüljön a pillanatba, és együttesen élje át a dalt, függetlenül attól, hogy pontosan

³ A megtanított dal eredeti változata Kockadala.m4a

mit is jelent a szöveg. Ez a közös éneklés nemcsak a szórakozás forrása, hanem egyfajta összekapcsolódás is a résztvevők között, amely erősíti a közösségi érzést és a kapcsolódást az eseményhez.

A dal eléneklése után mindenki kap megint egyesével egy gesztus-jelölőt, ami merőlegesen érintkezik az előző gesztus-jelölővel.

Amarilla:

-A kocka érez téged, érzi a nehézségeidet, félelmeidet, kérdéseidet. és hogy megmutassátok tisztaságotokat, merüljete el önmagatok tisztításában.

Ahogy már korábban említettem, és a képen/térrajzon is látható, a térben volt egy vízzel teli lavór, körülötte pedig kendők heverték. Miranda elindul a lavórhoz, belemártja az egyik kendőt a vízbe, majd azzal megmossa az arcát. Ezután leteszi a nedves kendőt a lavór mellé. Amarilla is követi a példáját, és ő is megmossa az arcát a vizes kendővel. A résztvevők addigra már jól megértették a módszert, és tudták, hogy követniük kell a két küldött példáját. Így egyesével mindenki belemártja a saját kendőjét a lavórba. Ez alatt az idő alatt, akik már készen vannak a mosakodással, megkapják harmadik gesztus-jelölőjüket, ami csatlakozik a második gesztus-jelölőhöz merőlegesen.

A performansz során azonban nem volt elég kendő, mint ahány résztvevő volt. Ekkor az egyik jelenlévő megkérdezte, hogy mi a teendő ilyen esetben. Az egyik küldött válaszul elmondta, hogy a közösség érdekében nyugodtan használhatják egymás kendőjét is. Ezzel hangsúlyozta, hogy a közös tevékenység és a kölcsönös támogatás fontos része az eseménynek, ami erősíti a közösségi érzést a résztvevők között.

Miranda

-Nagyon szép, hogy eddig eljutottunk, eddig is nehéz kérései voltak a kockának. A Kocka jól megismert benneteket, ő már kiválasztott közületek egy kiválasztottat, arra kér titeket, hogy érezzétek meg, ki az szerinte. Ha jól döntöttetek, továbbjuttok, s az az egy kiválasztott beléphet a kocka terébe. Ám ha nem, akkor véget ér a kockával az utatok.

Ezt követően Amarilla és Miranda némán állnak a térben, várva, hogy a közösség meghozza a végső döntését. A két küldött nem sűrgeti az történéseket. Amennyi időre a közösségnek

szüksége van, annyi ideig gondolkozhatnak: ***Annyi időt biztosítunk Nektek, amennyire szükségetek van a döntés meghozásához.*** A döntésnek egyhangúnak kell lennie, vagyis a közösség minden tagjának egyet kell értenie abban, hogy kit választanak ki. Itt teljesen magukra vannak utalva, és saját belátásuk szerint, közösen kell végiggondolniuk, hogy ki lehet az a személy, akit a Kocka esetleg kiválasztott.

A megtörtént performansz során a közösség tagjai egyenként elkezdtek hangosan megosztani gondolataikat, majd a beszélgetés során folyamatosan szűkítették a lehetséges jelöltek körét. A döntés végül egy spontán esemény hatására született meg: az egyik résztvevő elkezdett remegni, amit valaki úgy értelmezett, hogy talán ő a kiválasztott. Ezt a jelenséget elfogadták, és így végül egyhangúan őt nevezték meg kiválasztottként.

Amennyiben nem sikerült volna döntést hozniuk, véget ért volna az esemény, és senki nem mehet be a Kockába. Ebben az esetben a korábbiakban már egyszer leírt módon zárult volna az esemény. A performansz tervezésekor úgy alakítottuk ki ezt a részt, hogy bármelyik résztvevőt választhatja meg a közösség, az lesz a „kiválasztott”, akit a Kocka szimbolikusan „kijelöl”. A kiválasztás folyamatában tehát nincs jelentősége annak, hogy ki lesz a kiválasztott, vagy milyen indokkal esett rá a választás. Az egész helyzet célja, hogy a közösség együttműködjön, és közösen, saját logikája és érzései alapján hozzon döntést, ezáltal erősítve a közösségi érzést és a közös gondolkodást.

Amarilla és Miranda jelentősegteljesen egymásra néznek és a következőt mondják: ***Helyesen döntöttetek.***

Ezt követően minden közösségi tag megkapja a negyedik gesztus-jelölőjét. Ezt a jelölőt merőlegesen ragasztják a harmadikra, így a négy gesztus-jelölő együtt egy négyzet alakot formáz.

Miranda:

-Most kérlek a Kiválasztotton kívül, mindenki menjen Amarillával. A Kocka szeretne még mutatni nektek valamit.

A kiválasztott személyen kívül mindenki elhagyja a teret. Miranda odakíséri a kiválasztottat a Kockához, és segít neki belépni annak terébe. A Kocka belsejében enyhe világítás van, így halványan látni lehet benne. Bent található egy doboz, amelyen egy papírlapra nyomtatott utasítás olvasható magyar illetve angol nyelven is.

“Instrukciók a Kiválasztottnak:

Kedves Kiválasztott!

A következőkben lépésről-lépésre segítelek instrukciókkal. Először olvasd el figyelmesen az utasításokat, majd utána azokat hajtsd végre! Ha valami nem sikerül, vagy nem érthető, nyugodtan kérj segítséget Kísérőmtől, aki végig ott lesz veled, a Kocka terén kívül. Ha baj van, rosszul lennél, nyugodtan hagyd el a teret.

1. Nyisd ki a dobozt! Találsz benne egy CD-t, egy CD lejátszót, egy fejhallgatót hozzákötve a CD lejátszóhoz és egy kocka csokoládét. A csokoládéhoz csak akkor nyúlj, amikor arról utasítást kapsz.
2. Nyisd ki a lemeztartót, óvatosan helyezd a CD-t a lejátszóba. A CD lejátszót a következő módon tudod kinyitni: a közepén találsz egy hosszanti vonalat, amit ha eltolsz ki fog nyílni a teteje.
3. Miután behelyezted a lemezt, indítsd el, majd játszd le: bekapcsoláshoz nyomd meg egyszer a ➤ jelű gombot, ezzel bekapcsolódott és a képernyőjén megjelenik 00. Ha magyarul szeretnéd meghallgatni, egyet kattints a ►► jelű gombra és track 1-esre fog kerülni, ha azt választod nyomd meg a ➤ jelű gombot, és akkor elindul. Ha angolul szeretnéd meghallgatni akkor kettőt nyomj ►► jelű gombra és track 2-esre fog kerülni, ha azt választod nyomd meg a ➤ jelű gombot.”

“Instructions for the Chosen One:

Dear Chosen One,

In the following, I will guide you step-by-step with instructions. First, read the instructions carefully, and then execute them! If something does not work or is

unclear, feel free to ask my Companion for help, who will be with you throughout, outside the Cube's area. If there is any problem or you feel unwell, do not hesitate to leave the area.

1. Open the box! Inside, you will find a CD, a CD player, headphones connected to the CD player, and a piece of chocolate. Only touch the chocolate when instructed to do so.
2. Open the CD tray: Carefully place the CD into the player. To open the CD player, find the longitudinal line in the middle and slide it to open the top.
3. Insert the CD: Once you have placed the CD inside, turn it on and play it. To turn it on, press the ► button once. The screen will display 00. Language Selection: If you want to listen in Hungarian, press the ►► button once to select track 1, then press the ► button to start. If you want to listen in English, press the ►► button twice to select track 2, then press the ► button to start.”

A Kiválasztott meghallgatja a hangfelvételt, aminek leírata a következő magyarul és angolul⁴:

“Üdvözöllek téged, Kiválasztott. Ahogy itt ülsz, egy különleges szerep hordozójaként, szeretnék meghívni egy utazásra, ahol megismerheted kiválasztottságod jelentőségét, a közösséged iránti felelősségedet, és az ajándékokat, amelyeket ez a szerep tartogat számodra.

Kérlek, helyezkedj el kényelmesen, most itt csak ketten leszünk, te meg én. Csukd be a szemed, és vegyél néhány mély lélegzetet. Figyelj a szívverésedre, érezd, hogy itt vagy velem. Figyelj a légzésedre, ahogy lassan és egyenletesen áramlik be és ki. Engedd meg magadnak, hogy teljesen jelen legyél ebben a pillanatban.

Most, kérlek, vedd a kezedbe a darab csokoládét a dobozból. Érezd a kezeden a csokoládé súlyát, a textúráját. Nézd meg alaposan, vagy ha jobban esik, tartsd csukva

⁴ A kiválasztottnak szóló hangfile magyar változata
<https://drive.google.com/file/d/1z-OkVlelt5AXtAdC4EWoEXzW4D6xn1V7/view?usp=sharing>
A kiválasztottnak szóló hangfile angol változata ■ Kiválasztott angol.m4a másolata

a szemed, és érezd. Érezd a csokoládé súlyát a kezében. Nehéz, könnyű? Milyen a tapintása? Milyen a formája?

Lassan vidd a csokoládét az orrodhoz, és érezd az illatát. Figyeld meg, milyen érzéseket és gondolatokat ébreszt benned. Engedd, hogy teljesen kitöltse az érzékeidet.

Miközben érzed a csokoládét, érezd, hogy itt vagy jelen velem. Ez a hely békés és nyugodt, tele van pozitív energiával. Érzed, ahogy körülölellek téged? Ez a hely melegséget és biztonságot ad neked

Ebben a nyugalomban ráébredhetsz, hogy te egy különleges utat jársz be. Te vagy az, aki megkapta a lehetőséget, hogy tanuljon, fejlődjön és tapasztalatokat gyűjtsön. Minden élményed, minden tanulságod, amit megszerezteél, egyedülálló és értékes.

Most lassan helyezd a csokoládét a szádba, de ne harapj bele rögtön. Érezd a csokoládé érintését az ajkaidon, majd a nyelveden. Milyen nehéz a súly a nyelvednek? Figyeld minden apró részletre, ahogy a csokoládé megolvad a szádban. Érezd az ízeket, a textúrát, az édes ízt, ahogy szétárad a szádban.

Tudd, hogy ezek a tapasztalatok nem csak a te életedet formálják, hanem a közösséged életére is hatással vannak. Te vagy az a híd, amely összeköti a múlt bölcsességét a jelen pillanattal, és amely továbbviszi ezt a bölcsességet a jövőbe.

Ahogy a csokoládé ízét élvezed, érezd ezt a felelősséget. A csokoládé édessége erősíti a képességedet, hogy megoszd a tanultakat. Ahogy a csokoládé olvad és áramlik benned, képzelj el, hogy a közösséged felé áramlik a tudásod és tapasztalataid bölcsessége.

Ahogy a csokoládé tovább olvad, melegség tölti el a tested. A csokoládé megtapasztalása közben érezd a belső erőt és bátorságot, hogy továbbadd mindazt, amit tanultál. Ez a belső melegség a te fényed, eléri azokat, akiknek szükségük van rá. Lásd, ahogy a közösséged tagjai fogadják ezt a fényt, és hogyan hat rájuk pozitívan.

Érezd, hogy minden egyes pillanatban, amit megosztasz, minden szóval és cselekedettel, amelyet a közösséged felé fordítasz, hozzájárulsz a közösség

növekedéséhez és fejlődéséhez. Te vagy a kiválasztott, és a te felelősséged, hogy ez a fény soha ne halványuljon el, hanem egyre erősebben ragyogjon.

Ez a szerep egyaránt teher és ajándék. A teher abban rejlik, hogy tudatosan és felelősségteljesen kell cselekedned, mindig szem előtt tartva a közösség érdekeit. Az ajándék pedig az, hogy te vagy az, aki inspirálhat, vezethet és taníthat másokat. A te bölcsességed, tapasztalataid és belső fényed mind hozzájárulnak a közösség boldogulásához és fejlődéséhez.

Most lassan hozd vissza a figyelmedet a jelen pillanatra. Érezd a tested, a csokoládé ízének emlékét a szádban. Ha készen állsz, nyisd ki a szemed, és vidd magaddal ezt a tudást. Emlékezz rá, hogy te vagy a kiválasztott, és a te tapasztalataid fényét hordozod magadban, hogy megoszsd a világgal.

Bárhol is vagy, bármikor eszel csokoládét, emlékezz erre a pillanatra. Az egyszerűségben is ott van a kiválasztottságod és a felelősséged fénye. Most elbúcsúzunk egymástól, de vidd magaddal mindazt, amit itt tanultál és éreztél.”

A kiválasztottnak az üzenet angolul

“Welcome, chosen one. As you sit here, bearing a special role, I invite you on a journey to understand the significance of your chosenness, your responsibility to your community, and the gifts this role holds for you.

Please, make yourself comfortable. Now it's just you and me here. Close your eyes and take a few deep breaths. Pay attention to your heartbeat, feel that you are here with me. Focus on your breath, as it flows in and out slowly and steadily. Allow yourself to be fully present in this moment.

Now, please, take a piece of chocolate from the box. Feel the weight and texture of the chocolate in your hand. Look at it closely, or if you prefer, keep your eyes closed and feel it. Feel the weight of the chocolate in your hand. Is it heavy or light? What does it feel like? What is its shape?

Slowly bring the chocolate to your nose and smell it. Notice the sensations and thoughts it evokes in you. Allow it to completely fill your senses.

As you sense the chocolate, feel that you are here with me. This place is peaceful and calm, filled with positive energy. Do you feel it embracing you? This place gives you warmth and safety.

In this tranquility, you can realize that you are on a special journey. You are the one who has been given the opportunity to learn, grow, and gather experiences. Every experience and lesson you have gained is unique and valuable.

Now, slowly place the chocolate in your mouth, but don't bite into it right away. Feel the touch of the chocolate on your lips, then on your tongue. How heavy is it on your tongue? Pay attention to every little detail as the chocolate melts in your mouth. Feel the flavors, the texture, the sweetness spreading through your mouth.

Know that these experiences shape not only your life but also impact the life of your community. You are the bridge that connects the wisdom of the past with the present moment, and that carries this wisdom into the future.

As you enjoy the taste of the chocolate, feel this responsibility. The sweetness of the chocolate strengthens your ability to share what you have learned. As the chocolate melts and flows within you, imagine your knowledge and experiences flowing towards your community.

As the chocolate continues to melt, warmth fills your body. While experiencing the chocolate, feel the inner strength and courage to share everything you have learned. This inner warmth is your light, reaching those who need it. See how the members of your community receive this light and how it positively affects them.

Feel that with every moment you share, with every word and action directed towards your community, you contribute to the growth and development of the community. You are the chosen one, and it is your responsibility to ensure that this light never dims but shines ever more brightly.

This role is both a burden and a gift. The burden lies in acting consciously and responsibly, always keeping your community's interests in mind. The gift is that you are the one who can inspire, lead, and teach others. Your wisdom, experiences, and inner light all contribute to the well-being and development of your community.

Now slowly bring your attention back to the present moment. Feel your body, the memory of the chocolate's taste in your mouth. When you are ready, open your eyes and carry this knowledge with you. Remember that you are the chosen one, and you carry the light of your experiences to share with the world.

Wherever you are, whenever you eat chocolate, remember this moment. Even in simplicity, your chosenness and the light of your responsibility are present. Now we say goodbye, but take with you everything you have learned and felt here.”

A közösség többi tagját Amarilla kíséri át a szomszédos Kisterembe (6 x 10 m). Ebben a stúdióban a falakon különböző képek vannak kifüggesztve, mindegyik egy-egy olyan közösséget ábrázol, ahol a Kocka már korábban megjelent és kapcsolatba lépett a résztvevőkkel, hasonlóan ahhoz, ami most velük is történik. Amarilla minden egyes képhez történeteket mesél, elmagyarázva, hogy az adott közösség milyen messzire jutott a Kockával való kapcsolódás folyamatában. Ezzel érzékelteti, hogy az ő közösségük különleges, mivel képesek voltak elérni ezt a szintet a Kockával való kapcsolatban.

Ez a rész azért is fontos, hogy a közösség tagjainak figyelmét lekösse, amíg a kiválasztott személy a Kocka terében tartózkodik. Eközben csak a tudatuk mélyén sejthetik, hogy valami jelentőségteljes dolog történik a Kiválasztottal – valami, amiről ők most lemaradnak, és amit nem láthatnak. Amarilla történetei egyszerre kötik le őket és táplálják a feszültséget, hiszen miközben a Kiválasztott egy különleges esemény részese, a többiek fokozatosan rádöbbennek, hogy a közösség jövője talán éppen ezen a személyen keresztül teljesedik be.

A performansz során Amarilla megengedi, hogy a résztvevők kérdéseket tegyenek fel neki. Válaszai közben a Kocka korábbi megjelenéseiről és a különböző közösségekkel való találkozásairól mesél, háttértörténetekkel illusztrálva a falra kifüggesztett képeket.

Az első kép az Amazóniai esőerdőt ábrázolja, ahol a Kocka megjelent, és a helyi közösség sikeresen végigvitte az összes gesztust. Az erős összetartozás és a természetközeli életmód itt segített abban, hogy a közösség teljes mértékben kapcsolódni tudjon a Kockával.

A második kép egy luxushajón történt találkozást idéz fel, ahol a kísérlet kudarcba fulladt. Az utasok nem voltak képesek túllépni saját elképzeléseiken és megfigyelni a Kockát. Már az első gesztusnál, vagyis a Kocka észrevételénél elbuktak, így a kapcsolódás itt zátonyra futott.

A harmadik kép egy szupermarketben történt találkozást mutat be, ahol a vásárlók figyelmen kívül hagyták a Kockát. A hétköznapi, megszokott környezetben senki sem fedezett fel semmi rendkívülit, így itt egyáltalán nem kezdődhetett el a folyamat.

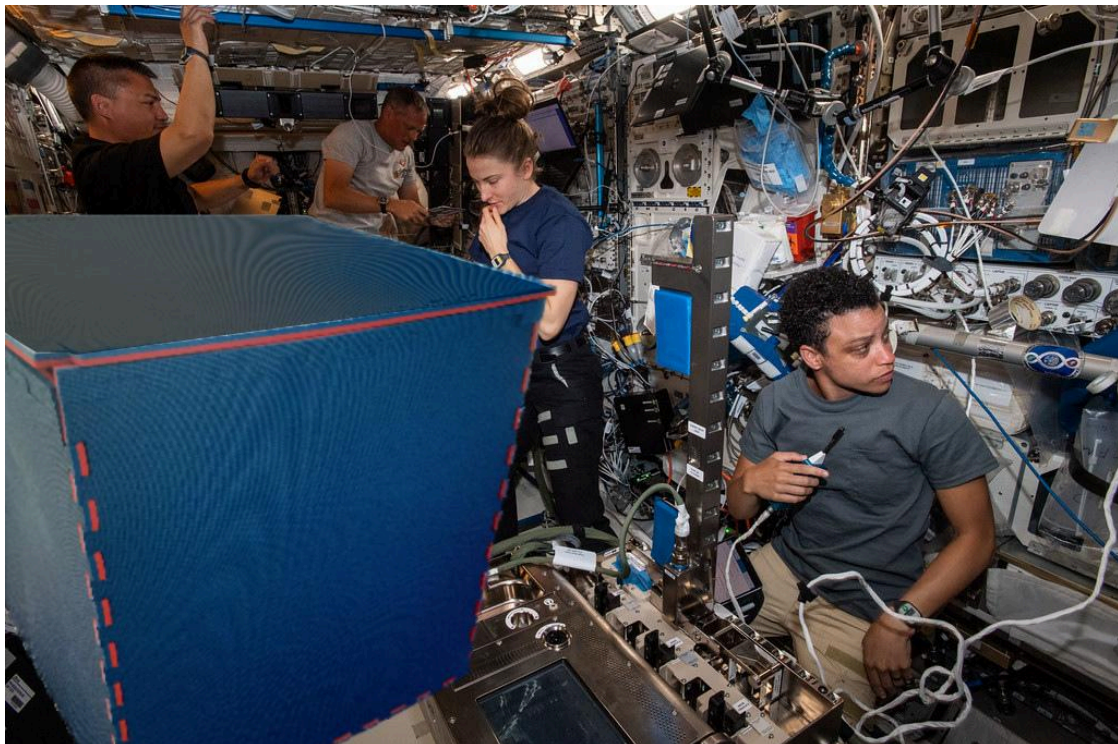
A negyedik kép egy eszkimó közösséget ábrázol. Itt a Kocka megjelenése után a közösség sikeresen végigvitte az összes gesztust, teljesítve a Kocka előtti kihívásokat.

Az ötödik képen egy indiai gettó negyed látható, ahol szintén sikeres volt a kapcsolódás. A közösség itt is teljesítette a gesztusokat, mély kapcsolatot kialakítva a Kockával.

A hatodik kép a NASA űrhajóseit mutatja, akik viszont nem tudták megfelelően kiválasztani a kiválasztott személyt. Ez a hiba megakadályozta őket abban, hogy továbblépjenek a folyamatban, így a kapcsolat itt szintén megszakadt.

A hetedik kép egy repülőtéri találkozást ábrázol, ahol a közösség már az elején elbukott, mert nem tudtak összekovácsolódni. A repülőtér átmeneti, gyors ritmusú közegében az emberek nem alakítottak ki közös identitást, így a találkozás sikertelen lett.

A nyolcadik képen a Kocka a Szaharában jelenik meg, ahol a helyi közösség ismét sikeresen végigvitte a folyamatot, teljesítve a gesztusokat, és kapcsolódva a Kockával.

Amarilla e történetekkel nemcsak a Kocka rejtélyes, sokféle megjelenését és hatását ismerteti meg a résztvevőkkel, hanem azt is hangsúlyozta, hogy ők, az itt jelenlévő közösség, valami különlegeset értek el azzal, hogy a folyamat eddigi szakaszát sikeresen teljesítették. Amarilla lehetőséget ad a közösség tagjainak a kérdésre, azonban ha egy kérdésre nem szeretne válaszolni, ismételhető válaszként a következőt mondhatja: „*A Kocka erre a kérdésre nem kíván választ adni.*” Ezzel a mondattal a kontroll alatt tudja tartani a küldött az információ megosztást.

Miután a Kiválasztott meghallgatta a hanganyagot, jelzi azt a térben vele maradt Mirandának.

Miranda:

-A feladatait itt és most véget értek, de kérlek, térj vissza közösségedhez és kezd meg szereped betöltését.

A kiválasztott visszatér a Kocka teréből, Amarilla elbúcsúzik a közösségtől, és elhagyja a helyszínt. Bár hivatalosan ezzel a performansz lezárul, hiszen a közösség számára nincsenek többé meghatározott feladatok, valójában itt kezdődik a folyamat valódi, mélyreható hatása, ugyan erre már nincs közvetlen ráhatása a két küldöttnek.

A Kiválasztott megosztja élményeit és tapasztalatait a Kockával való egyedül töltött időről, érzéseit és gondolatait arról, ami ott történt. Ahogy a közösség tagjai figyelmesen hallgatják, saját kérdéseik, érzéseik, és tapasztalataik is felszínre kerülnek. A Kocka így közvetetten, a Kiválasztott történeteinek keresztül hatást gyakorol a jelenlévőkre: összekovácsolja őket, megnyitja előttük a közös élmények feldolgozásának lehetőségét, és elmélyíti a köztük lévő kötődést.